

Sygn. akt IV KK 221/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Danuta Bratkrajc

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2017 r.

sprawy M. D.

skazanego z art. 178 § 4 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt IV K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę M. D. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w T. Ośrodka Zamiejscowego z siedzibą w P. skierował do miejscowego Sądu Rejonowego wniosek o skazanie M. D. i wymierzenie mu uzgodnionej z nim kary za czyn polegający na tym, że w dniu 14 listopada 2016 r. w P., na ulicy P. prowadził motorower marki Fuxiandas o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 września 2011 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. za czyn z art. 178a § 4 k.k.

Wyrokiem z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w T. Wydział VI Karny Zamiejscowy w P., uwzględniając wniosek prokuratora, uznał oskarżonego M. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 4 k.k. i na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, a z mocy art. 43a § 2 k.k. orzekł środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Poszkodowanym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok powyższy nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w dniu 12 stycznia 2017 r.

Od tego wyroku kasację wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżył go w całości, na korzyść skazanego M. D. i **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i wydaniu na posiedzeniu w dniu 5 stycznia 2017 r. wyroku skazującego M. D. za czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., polegający na prowadzeniu w dniu 14 listopada 2016 r. motoroweru w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt VII K (...), za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, podczas gdy skazanie to uległo zatarciu z mocy prawa w dniu 29 marca 2014 r., co skutkowało obrazą art. 178a § 4 k.k., bowiem M. D. w dacie popełnienia przypisanego mu czynu nie był osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, a czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. nie dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Trafnie podniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem wskazanych w zarzucie, przepisów prawa materialnego oraz przepisów prawa procesowego.

Sąd Rejonowy w T. uwzględniając wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., nie dokonał jego właściwej kontroli. Nie ustalił, czy oskarżony zarówno w dniu popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i w dacie wyrokowania był osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., 174 k.k., 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo, że dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Przypomnieć należy, że warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k. jest uprzednia prawomocna karalność sprawcy za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za jedno z przestępstw wymienionych powyżej albo dopuszczenie się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Sąd Rejonowy w T. przyjął błędnie, powielając to za prokuratorem, że M. D. był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Wynika to z opisu czynu przypisanego skazanemu. Zgodnie z nim M. D. miał być prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt VII K (...), za czyn z art. 178 a § 1 k.k. Została mu wówczas wymierzona za ten czyn kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Orzeczono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, który obowiązywał skazanego do dnia 19 marca 2013 r. (k. (...) akt o sygn. VII K (...)), oraz na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł, które M. D. uiścił w dniu 25 kwietnia 2013 r. (k. (...) akt o sygn. VII K

(...)). Nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem - ani w okresie próby, ani w okresie dalszych 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Poza sporem jest zatem, iż w realiach sprawy, powyższe skazanie uległo zatarciu z urzędu, na podstawie art. 76 k.k., w terminie 6 miesięcy od daty zakończenia okresu. Termin ten upłynął w dniu 29 marca 2014 r.

M. D. zarówno w dacie popełnienia przypisanego mu przestępstwa, jak i w dacie wyrokowania nie był zatem osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W tej sytuacji przypisanie mu przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. stanowi obrazę tego przepisu (por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt III KK 427/15).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.

r.g.